PRETTY WOMAN & FREGA

THE WALL STREET SAGA

FERDINANDO FREGA

PRETTY WOMAN, FREGA EN WALL STREET

De Wall Street-saga

Sommige films worden klassiekers. Andere worden spiegels.

Pretty Woman werd allebei.

Miljoenen mensen keken ernaar en zagen een liefdesverhaal.

Ik keek er opnieuw naar en zag iets anders.

Ik zag een film over eenzaamheid, vermomd als rijkdom.

Een film gemaakt voor dromers, vooral voor degenen die nooit kwamen waar ze heen wilden en hun toevlucht zochten in de fantasie in plaats van in de werkelijkheid.

In de loop der jaren heb ik geleerd dat films hun geheimen nooit in de plot prijsgeven. De interessante delen zitten verstopt in de details.

Edward Lewis is een titaan van de financiële wereld.

Hij kan bedrijven kopen.

Hij kan hotels kopen.

Hij kan een hele verdieping van een gebouw kopen zonder naar de prijs te kijken.

Toch kan hij geen vrouw vinden.

Daarom ontmoet hij er uiteindelijk een op een straat in Hollywood.

Niet omdat hij seks zoekt.

Omdat hij verbinding zoekt.

De ironie is bijna pijnlijk.

Hoe rijker hij wordt, hoe verder hij lijkt af te staan van het enige wat hij niet kan kopen.

Mensen zeggen vaak dat vrouwen op zoek zijn naar rijke mannen.

Dat is nooit mijn ervaring geweest.

De meeste vrouwen zoeken geen rijkdom.

Ze zoeken stabiliteit.

Het geld zelf is meestal gewoon een middel.

Eten op tafel.

Zekerheid voor de kinderen.

Bescherming voor de mensen van wie ze houden.

Een vrouw denkt in mensen.

Een man denkt vaak in bezittingen.

Dat verschil verklaart meer over de menselijke geschiedenis dan de meeste economieboeken.

Dan is er de penthousesuite.

De beste kamer.

De hoogste verdieping.

Het soort uitzicht waarvan succesvolle mensen geacht worden te genieten.

Alleen kan Edward er niet van genieten.

Hij heeft hoogtevrees.

Hij bezit het hoogste punt van het gebouw, maar kijkt nooit echt naar buiten.

Ik ken veel mensen zoals hij.

Ze klimmen hun hele leven.

Dan bereiken ze de top en ontdekken ze dat ze bang zijn voor het uitzicht.

Later geeft hij toe dat het kopen van het bedrijf van zijn vader hem een goed gevoel gaf.

Denk eens na over die zin.

Een miljardair die emotionele geruststelling koopt.

Een bedrijfsovername wordt gebruikt als therapie.

Het bedrijf was nooit het doel.

Het gevoel wel.

De balans was gewoon het bezorgsysteem.

Dan komt mijn favoriete moment.

Het gras.

Ze vraagt hem op blote voeten te lopen.

Geen bestuurskamer.

Geen advocaten.

Geen onderhandelingen.

Gewoon een man die de aarde onder zijn voeten voelt.

Een paar seconden lang maakt de hogepriester van Wall Street weer contact met iets wat ouder is dan geld.

De werkelijkheid.

De natuur stuurt nooit facturen.

Daarom gaan zoveel succesvolle mensen haar uiteindelijk missen.

De volgende tegenstrijdigheid is nog mooier.

Hij verdedigt de waardigheid van een vrouw die hij oorspronkelijk heeft ingehuurd.

Hij confronteert een van zijn eigen compagnons vanwege haar eer.

De zakenman die de relatie begon in de overtuiging dat alles een prijs had, ontdekt plotseling dat sommige dingen die niet hebben.

Respect.

Waardigheid.

Genegenheid.

Vertrouwen.

Markten zijn uitstekend in het prijzen van dingen.

Ze zijn verschrikkelijk in het waarderen ervan.

De film had daar kunnen eindigen.

De les was al compleet.

Maar Hollywood begrijpt de menselijke zwakte beter dan de meeste filosofen.

De werkelijkheid wordt zelden een kaskraker.

De fantasie wel.

Dus komt Edward terug met rode rozen.

De limousine arriveert.

De muziek zwelt aan.

Het sprookje wordt precies volgens schema afgeleverd.

En het publiek vertrekt in de overtuiging dat de liefde het geld heeft overwonnen.

Ik weet het nog zo net niet.

Ik denk dat de film overleeft omdat hij een ander verhaal vertelt.

Niet het verhaal van een vrouw die door een rijke man wordt gered.

Het verhaal van een rijke man die van zichzelf wordt gered.

Er is een reden waarom mannen in dure pakken al tientallen jaren van deze film houden.

Niet omdat ze ervan dromen rijk te worden.

Velen van hen zijn dat al.

Ze kijken ernaar omdat ze vermoeden dat er iets moet zijn voorbij de volgende deal, de volgende overname, de volgende bonus, de volgende overwinning.

Ze blijven zoeken naar bewijs.

Voor velen van hen is Pretty Woman dat bewijs.

Een fantasie van twee uur die doet vermoeden dat er onder het maatpak misschien nog een mens zit.

Dus, wat blijft er over als de aftiteling loopt?

Niet de rozen.

Niet de penthouse.

Niet het geld.

Zelfs niet het liefdesverhaal.

Wat overblijft is een eenvoudige vaststelling.

Alles wat een man bouwt, begint met een vrouw ergens op de achtergrond.

Een moeder.

Een zus.

Een echtgenote.

Een dochter.

Een vreemde.

En vroeg of laat heeft het leven de vreemde gewoonte hem terug te brengen naar die oorspronkelijke waarheid.

De vergissing is te geloven dat zij te koop is.

Dat is ze niet.

Slimmer is het om op te letten.

En te wachten.

Want vrouwen hebben een radar voor bijzondere gevallen.

Meestal herkennen ze die lang voordat de mannen dat doen.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA
De Wall Street-saga